

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

5

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἡ ἐπ' ἀναδείξει Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Ἐκλογικὴ Συνέλευσις συνῆλθε τὴν 9ην π.μ. ὄραν τῆς Παρασκευῆς, 11ης Μαΐου 2007, ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσόστομου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Μητροπολίται Πάφου, Κιτίου, Κυρηνείας, Λεμεσοῦ καὶ Μόρφου καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος καὶ Κύκκου ἔλαβον θέσεις ἐν τῷ βᾶθει τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ, ἀπέναντι δ' αὐτῶν ἐκάθησαν οἱ Ἡγούμενοι, οἱ βαθμοῦχοι κληρικοί καὶ οἱ αἵρετοὶ γενικοὶ ἀντιπρόσωποι, κληρικοί καὶ λαϊκοί.

Ἐπὶ τραπέζης, κειμένης πρὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Ἀρχιερέων, ἦσαν προτεθειμένα τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ πρὸς τὸ ἀριστερόν αὐτῆς ἄκρον εὐρίσκειτο ἡ κάλπη τῆς ψηφοφορίας. Παρὰ τὴν αὐτὴν δὲ τράπεζαν ὑπῆρχε μικροτέρα τράπεζα, περίξ τῆς ὁποίας ἐκάθησαν οἱ γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως: ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Μάριος Δημητρίου καὶ οἱ κ.κ. Ἀνδρέας Μιτσιδῆς καὶ Ἰωάννης Χαριλάου.

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ἀνεγνώσθη ἐν ἀρχῇ ὁ Κατάλογος τῶν μελῶν αὐτῆς:

Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος, Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Κυρηνείας Παῦλος, Μητροπολίτης Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος, Μητροπολίτης Μόρφου Νεόφυτος, Χωρεπίσκοπος Σαλαμίνας Βαρνάβας (ἐκπροσωπούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου), Χωρεπίσκοπος Τριμυθοῦντος Βασίλειος, Ἐπίσκοπος Κύκκου Νικηφόρος, Ἐψηφισμένος Ἡγούμενος Μονῆς Μαχαιρᾶ Ἐπιφάνιος, Ἡγούμενος Μονῆς Ἁγίου Νεοφύτου Λεόντιος, Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος Παπαφώτης, Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Χατζηουρανίου, Ἀρχιμανδρίτης Γαβριὴλ Σιόκουρος, Πρωτοπρεσβύτερος Εὐέλθων Χαραλάμπους, Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Νικολάου.

Πρωτοπρεσβύτερος Ἀντώνιος Καλογήρου, Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Ἰωάννου, Πρωτοπρεσβύτερος Εὐαγόρας Καλλῆς, Οἰκονόμος Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Καζέλας, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Παπασεραφεῖμ, Οἰκονόμος Ἀνδρέας Χριστοδούλου, Οἰκονόμος Ἀντώνιος Ἰωάννου, Οἰκονόμος Γεώργιος Ἀριστείδου, Οἰκονόμος Ἰάκωβος Παναγιώτου, Οἰκονόμος Χρυσόστομος Κωνσταντίνου, Πρεσβύτερος Ἀνδρέας Θεμιστοκλέους, Πρεσβύτερος Ἡρακλείδιος Ξιοῦρος, Πρεσβύτερος Λάμπρος Παπαϊωάννου, Πρεσβύτερος Μάμας Παπαμιχαήλ, Πρεσβύτερος Χαραλάμπος Νικολάου, Πρεσβύτερος Χρῖστος Γιώργαλλος.

Ἀλέξης Γαλανός, Ἀνδρέας Βίττης, Ἀνδρέας Εὐαγγέλου, Ἀνδρέας Μουσκάλλης, Ἀνδρέας Σιαπάννης, Ἀντώνιος Τσόκκος, Γεώργιος Βαρνάβας, Γεώργιος Γεωργίου, Γεώργιος Κάκκουρας, Γεώργιος Νέος, Δημήτριος Μακρίδης, Ἐλευθέριος Χριστοφόρου, Εὐσεβία Ἀδάμου, Ζαχαρίας Παναγιώτου (ἀπών), Θεόφιλος Θεοφίλου, Ἰάκωβος Γιακουμῆ, Κυριακὴ Χατζηζαχαρία, Κυριακός Χατζηγιάννης, Κωνσταντῖνος Καραγιάννης, Λάμπρος Παπᾶς, Μᾶρκος Πάσιη, Μαυρίκκος Μαυρουδῆς, Μηνᾶς Μηνᾶ, Μιχαὴλ Πήλικος (ἐκπροσωπούμενος ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Γρηγορίου), Παναγιώτης Εὐσταθίου, Παναγιώτης Παπαγεωργίου, Πέτρος Πέτρου, Ρένος Κωνσταντίνου, Σταῦρος Εὐαγόρου, Στυλιανός Ἡροδότου, Σωτήριος Σαμψών, Σωτηρούλα Χαραλάμπους, Χριστόφορος Κουμπάρου.

Ἐπικολούθησεν ἡ Ἐναρκτήριος Προσευχὴ, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησε τὴν Ἐκλογικὴν Συνέλευσιν, κηρύξας καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, διὰ τῶν ἑξῆς:

«Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμολογιώτατοι Ἡγούμενοι καὶ Βαθμοῦχοι Κληρικοί,

Εὐλαβέστατοι καὶ Ἐντιμότατοι Κληρικοί καὶ Λαϊκοὶ Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι,

Κατὰ τὴν, εὐδοκίᾳ τοῦ Παναγίου καὶ Πανσόφου Θεοῦ, ἄνοδον ἡμῶν εἰς τὸν Ἀγιώτατον Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Ἀποστολικῆς καὶ Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐξηγγείλαμεν καὶ τὴν πρόθεσιν ἡμῶν ὅπως, «διὰ τὴν ὅσον τό δυνατόν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς πνευματικῆς καταρτίσεως αὐτῶν», διευρύνωμεν, «μέ τὴν σύμφωνον γνώμην καὶ τὴν βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν Ἱεραρχῶν», τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἀρχικὴ πρόθεσις ἡμῶν ἦτο, ὡς ἐξ ἄλλου τοῦτο ἐλέχθη τότε ὑφ' ἡμῶν, ἡ διεύρυνσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἀρχίσῃ νὰ πραγματοποιηθῆται μετὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἐπειδὴ, ὅμως, ἀντελήφθημεν, ὅτι ἡ τροποποίησις τούτου θὰ ἐβράδυνεν ἐπὶ πολὺ, εἰσηγήθημεν εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον καὶ αὕτη κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς δεκάτης ἐνάτης Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐνέκρινεν, ὅπως προβῶμεν ἀμέσως εἰς τὴν αὐξήσιν εἰς ἀριθμὸν τῶν Ἐπισκοπικῶν Περιφερειῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν οὕτω πως δημιουργηθσομένων νέων τοιοῦτων διὰ τῆς προκηρύξεως ἐκλογῶν Ποιμένων αὐτῶν βάσει τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου.

Μεταξὺ τῶν δημιουργουμένων νέων Μητροπόλεων εἶναι καὶ ἡ τῆς Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ἥτις θὰ ἔχῃ ὡς ἔδραν τὴν πόλιν τῆς Ἀμμοχώστου καὶ μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῆς ὡς προσωρινὴν τοιαύτην τὸ Παραλίμνι. Ὁ προϊστάμενος δ' αὐτῆς Ἀρχιερεὺς θὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ «Μητροπολίτου Κωνσταντίας καὶ Προέδρου Ἀμμοχώστου».

Συντελεσθείσης ἤδη τῆς προεκλογικῆς διαδικασίας, καὶ γενομένων πάντων τῶν νομίμων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, προνοίᾳ καὶ φροντίδι

ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον ἐν τῇ Συνοδικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ, ἵνα, ὡς Ἐκλογικὴ Συνέλευσις, προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς νεοσυσταθείσης ταύτης Μητροπόλεως διὰ τῆς ἀναδείξεως Μητροπολίτου καὶ πνευματικοῦ αὐτῆς Ποιμένος.

Εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου συνελθόντες, ἅς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς βαρεῖας εὐθύνας, τὰς ὁποίας συνεπάγεται τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα, καὶ τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ ἰδίως ὁ νέος Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου.

Γενικῶς εἰπεῖν πολυσχιδῆς εἶναι τὸ ἔργον τῆς Ἐπισκοπείας. Δέν πρέπει νὰ περιορίζηται τοῦτο μόνον εἰς τὸν θρησκευτικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν τομέα, ὅπου ἄπλετον πρέπει νὰ διαχέηται «τό φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον» (Ἰωάν. 1, 9), ἀλλὰ πρέπει τοῦτο νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ ἔθνικόν τομέα.

Ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου δέν πρέπει νὰ δίδῃ ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς βλεφάροις αὐτοῦ νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις αὐτοῦ (Πρβλ. Ψαλμ. 131, 4), ἀλλὰ νὰ ἀναλογίζηται καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα, ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Μητροπολιτικῆς αὐτοῦ Περιφέρειας εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν στυγνὴν τουρκικὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν καὶ ὅτι τὰ περισσότερα μέλη τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ εἶναι ἐκτοπισμένα καὶ περιφέρονται, οὐχὶ ὡς κύριοι καὶ αὐθένται εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν, ὡς ἦσαν, καὶ ὡς ἔδει νὰ εἶναι, ἀλλ' ὡς πάροικοι καὶ πλάνητες ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, κομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ πλῆθος ἀτομικῶν, οἰκογενειακῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων.

Ἡ ἐπίγνωσις ὅλων τῶν καθηκόντων τούτων, ἅτινα θὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ τῆς αὔριον ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ἅς εἶναι ρυθμιστὴς τῶν σκέψεων πάντων τῶν μελῶν τῆς παρουσίας Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἐκλογικοῦ ἡμῶν ἔργου.

Ἐπικαλούμενοι δέ τὸν φωτισμὸν τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος πρὸς ὀρθὴν καὶ ἐπωφελῆ ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν τούτου, κηρύττομεν τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἀνάδειξιν Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως».

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς, καταστρωθέν ἐν τῷ Κώδικι τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τό Ὑπόμνημα τῆς παρουσίας ἐκλογῆς μέχρι τῆς φράσεως «προβᾶσα εἰς ἐκλογὴν», μεθ' ἧς ἤρξατο ἡ μυστικὴ ψηφοφορία κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν προβλεπόμενα. Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας, ἔγινεν ἡ διαλογή τῶν ψήφων ὑπὸ μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἄπαντες, ἐκτός ἑνός, ὁ ὁποῖος ἔρριψε λευκὸν ψηφοδέλτιον, ἐψήφισαν ὡς Μητροπολίτην Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου τὸν Χωρεπίσκοπον Τριμυθοῦντος Βασιλείου. Ἐπὶ τούτῳ δέ συνεπληρώθη τό

Ὑπόμνημα

ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς Μητροπολίτου

Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου

τοῦ Χωρεπισκόπου Τριμυθοῦντος Βασιλείου

Τῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, συσταθείσης τῇ δεκάτῃ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ἑβδόμου σωτηρίου ἔτους Μητροπόλεως Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου Ποιμένος γνησίου ἐπιδομένης, γενομένων πάντων τῶν νομίμων προνοία καὶ φροντίδι τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Χρυσοστόμου τοῦ Β', συνφά τῶις θεσμίσι τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐνεργοῦντος, συνῆλθεν ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς σήμερον, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος Παρασκευῆ καὶ μηνὸς Μαΐου ἐνδεκάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ἑβδόμου σωτηρίου ἔτους, ἡ παροῦσα Ἐκλογικὴ Συνέλευσις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, παρεδρευόντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πάφου Γεωργίου, Κιτίου Χρυσοστόμου, Κυρηνείας Παύλου, Λεμεσοῦ Ἀθανασίου καὶ Μόρφου Νεοφύτου καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος Βασιλείου καὶ Κύκκου Νικηφόρου, καὶ συνεδρευόντων τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἐψηφισμένου Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μαχαίρᾳ Ἐπιφανίου καὶ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἁγίου Νεοφύτου Λεοντίου, τῶν δύο βαθμύκων κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Βασιλείου Παπαφώτη καὶ Γρηγορίου Χατζηπουρανίου, τοῦ βαθμύκου κληρικοῦ τῆς Μητροπόλεως Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρί-

του Γαβριήλ Σιόκουρου, καὶ τῶν δύο βαθμύκων κληρικῶν ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου τῶν Αἰδεσιμολογιωτάτων Πρωτοπρεσβυτέρων Εὐέλθοντος Χαραλάμπους καὶ Βασιλείου Νικολάου, πρὸς δέ καὶ τῶν νεομισμένων αἰρετῶν τοῦ ποιμνίου Γενικῶν Ἀντιπροσώπων, κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐπίκλησιν τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος προβᾶσα εἰς ἐκλογὴν ἀνέδειξε διὰ ψήφων ἐξήκοντα καὶ τεσσάρων (64) ὡς Ἐψηφισμένον Μητροπολίτην Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου τὸν Θεοφιλέστατον Χωρεπίσκοπον Τριμυθοῦντος κύριον Βασιλείου, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καὶ κεκοσμημένον ὑφ' ἀπάντων τῶν προσόντων, τῶν εἰς ποιμένα ἄρμοζόντων τῆς λογικῆς τοῦ Χριστοῦ ποιμνῆς.

Εἰς βεβαίωσιν δέ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ ὑπόμνησιν συνετάχθη καὶ κατεγράφη ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἥδε ἡ πρᾶξις σήμερον, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος Παρασκευῆ καὶ μηνὸς Μαΐου ἐνδεκάτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ἑβδόμου σωτηρίου ἔτους.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

Ὑπογραφέντος τοῦ ὡς ἄνω Ὑπομνήματος ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ὁ ἔψηφισμένος Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου νύχαρίστησε διὰ τῶν ἐξῆς:

«Μακαριώτατε,

Αἰσθάνομαι ἰδιαίτην συγκίνηση γιὰ τὴν πράξιν αὐτὴ τῆς ἐκλογῆς μου ὡς Μητροπολίτη τῆς Μητροπόλεως Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου. Ἐπιτρέψατέ μου πρῶτα νὰ εὐχαριστήσω καὶ νὰ δοξολογήσω τὸν Θεὸ γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ δωρεὰ πού μοῦ προσφέρει σήμερον καὶ νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ νὰ μέ ἐνισχύει σ' αὐτὴ μου τὴ διακονία, ἐπειδὴ γνωρίζω πόσο ἀδύναμος αἰσθάνομαι σ' αὐτὴ τὴ θεία κλήση. Εὐχομαι, ὅπως ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, καταστήσει καὶ ἐμὲ ἱκανὸ ἐργάτη τοῦ Θεοῦ θελήματος.

Εὐχαριστῶ, ὁμως, καὶ ἐσᾶς, Μακαριώτατε, καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνην σας νὰ μοῦ ἀναθέσετε τὴ διαποίμανση τῆς νεοσυσταθείσας

αὐτῆς Μητροπόλεως. Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, πάντα τὰ μέλη τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ σώματος, τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδρίτες, τοὺς Βαθμούχους Κληρικούς καὶ τοὺς Γενικοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, κληρικούς καὶ λαϊκοὺς, πού μέ τή ψῆφο τους ἀναλαμβάνω τό ἔργο αὐτό τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἐχοντας κατά νοῦν τό τοῦ Ἀποστόλου, ὅτι «οὐκ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τήν τιμήν, ἀλλά καλούμενος ὑπό τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καί ὁ Ἀαρών» (Ἐβρ. 5, 4), ἀποδέχομαι τήν κλήση καί ἐκλογή αὐτή καί ἐπικαλοῦμαι τίς εὐχές καί τίς προσευχές ὄλων σας καί ὄλων τῶν προκεκοιμημένων πνευματικῶν μου Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα γιά νά μέ ἐνισχύει ὁ Θεός στή νέα μου διακονία.

Παρέχω τή διαβεβαίωση, κατά τήν ἐπίσημη αὐτή ὥρα, ὅτι θά ἀναλώσω ἑαυτόν γιά τήν ἐπιτέλεση τόσο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ, ὅσο καί τοῦ Ἐθνικοῦ χρέους καί καθήκοντός μου, γιά νά ἀνταποκριθῶ στίς προσδοκίες τίς δικές σας καί τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς Μητροπόλεως, τῆς ὁποίας ἀναλαμβάνω τήν διαποίμανση. Πρός τοῦτο ἐπικαλοῦμαι καί τή χάρη τοῦ Παρακλήτου Ἀγίου Πνεύματος καί τίς πρεσβεῖες τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου».

Εὐθύς δ' εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκήρυξε περατωθέν τό ἔργον τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, χαρμόσυνοι δέ κωδωνοκρουσίαι ἐχαιρέτισαν τήν ἐκλογήν.

6

Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Κρουομένων τῶν κωδόνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Ἀρχιερεῖς κατῆλθον ἐν πομπῇ εἰς τόν καθεδρικόνα ναόν τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί, εἰσελθόντες εἰς αὐτόν διά τῆς νοτίας θύρας, κα-

τηυθύνθησαν εἰς τό ἱερόν βῆμα διά τήν ὑπογραφὴν τῆς Κανονικῆς Πράξεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Βασιλείου.

Τῆς τελετῆς προέστη ὁ Α' τῆ τάξει Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος, ὁ δέ Β' τῆ τάξει Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος ἀνέγνωσεν ἀπό τῆς Ὠραίας Πύλης τήν Κανονικὴν Πράξιν τῆς ἐκλογῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπεγράφη αὕτη ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Αὕτη δ' εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Κανονικὴ Πράξις
ἐπὶ τῆ ἐκλογῇ ὡς Μητροπολίτου
Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου
τοῦ Χωρεπισκόπου Τριμυθοῦντος Βασιλείου

Τῆς νεοσυσταθείσης Μητροπόλεως Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Ποιμένος γνησίου ἐπιδομένης, ἡμεῖς, οἱ τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἀποτελοῦντες Ἀρχιερεῖς, συνελθόντες ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ Ναῷ τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν Λευκωσίᾳ, σήμερον, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆ καί μῆνος Μαΐου ἐνδεκάτη τοῦ δισχιλιοστοῦ καί ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους, ἐψηφίσαμεν, ἄξιον καί ἡμεῖς εὐρόντες, τόν ὑπό τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ ἐκλεγέντα Θεοφιλέστατον Χωρεπίσκοπον Τριμυθοῦντος κύριον Βασίλειον, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καί τῆς ὑψηλῆς ταύτης καί λαμπρᾶς ποιμαντορικῆς λειτουργίας κατάλληλον.

Ἐφ' ᾧ καί ἐγένετο ἦδε ἡ Κανονικὴ Πράξις, ὑπογραφείσα μὲν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν χειρί, καταστροφθεῖσα δ' εἰς ὑπόμνησιν ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ο ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
† Ο ΚΙΤΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ο ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΠΑΥΛΟΣ
† Ο ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
† Ο ΜΟΡΦΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ
† Ο ΚΥΚΚΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

**ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

Μετά ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξῆλθον εἰς τόν κυρίως ναόν καί κατέλαβον τά ἐν αὐτῷ στασίδια αὐτῶν.

Κληθείς, ἐν τῷ μεταξύ, διά τοῦ Λαμπαδούχου καί προηγουμένου τούτου, κατήλθεν ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης, φέρων ἐγκόλπιον καί ἐπανωκαλύμμαυχον. Εἰσελθὼν δέ διά τῆς νοτίας θύρας τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ἤσπασθη τήν δεξιάν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί εἰσῆλθεν εἰς τό ἱερόν βῆμα διά τήν τελετήν τοῦ Μηνύματος.

Τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου ἵσταμένου ἔμπροσθεν τῆς Ὠραίας Πύλης, προσῆλθεν ὁ Λαμπαδούχος καί ἀνήγγειλεν αὐτῷ τήν ἐκλογήν αὐτοῦ ὡς ἀκολουθῶς: «Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ ἐκλεξαμένων τήν Ὑμετέραν Θεοφιλίαν Μητροπολίτην Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ἐντολῇ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κυρίου Χρυσοστόμου, εὐαγγελίζομαι σοι τήν ἐκλογήν ταύτην».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης ἀνέγνωσε τήν νενομισμένην Εὐχαριστίαν, προῦπογράψας ταύτην ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Αὕτη δέ εἶχεν ὡς ἀκολουθῶς:

«Εὐγνωμόνως ἐνωπισθεῖς τό ἄγγελμα τῆς, Θεοῦ συγκαταβάσει, ἐκλογῆς μου ὡς Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, εὐχαριστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, τοῖς Σεβασμιωτάτοις καί Θεοφιλεστάτοις Ἀρχιερεῦσι καί Συνοδικοῖς, τοῖς Πανοσιολογιωτάτοις καί Αἰδεσιμολογιωτάτοις Ἡγουμένοις καί Βαθμούχοις Κληρικοῖς, τοῖς εὐλαβεστάτοις καί ἀξιότιμοις Γενικοῖς Ἀτιπροσώποις ἐπί τῇ περὶ ἐμοῦ εὐμενεῖ κρίσει καί ψήφῳ.

Κλίνων τόν αὐχένα καί ἀποδεχόμενος τήν ἐκλογήν, ἐξαιτοῦμαι τάς εὐχάς Ὑμῶν πρὸς τόν Οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα καί Κυβερνήτην, ὅπως φωτίζη με, καθοδηγῇ καί ἐνισχύη πρὸς εὐδόκι-

μον ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱερωτάτου καθήκοντος καί δικαίωσιν τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

11 Μαΐου 2007.

† Ὁ Ἐψηφισμένος Μητροπολίτης
Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ».

Εἶτα ἀνῆλθον πάντες ἐν πομπῇ εἰς τό Μέγα Συνοδικόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου ἐδέχθη τάς συγκαρτηρίου εὐχάς τῶν παρισταμένων.

**Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

Ἡ τελετή τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Βασιλείου ἐγένετο τήν ἐπομένην, 12ην τοῦ μηνός Μαΐου, κατὰ τήν προκαθορισθεῖσαν ὥραν, μετὰ τῆς προσκρούσης μεγαλοπρεπείας καί τάξεως, ἐν τῷ ἐν Παραλιμνίῳ ἱερῷ ναῷ Ἁγ. Γεωργίου.

Κατὰ τήν τελετήν προσεφώνησε τόν νέον Μητροπολίτην ὁ Μακαριώτατος ὡς ἀκολουθῶς:

«Σεβασμιώτατε καί λίαν ἡμῖν ἀγαπητέ καί περισπούδαστε ἀδελφέ Μητροπολίτα Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειε,

Εἶν εὐλογημένο καί δεδοξασμένο τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, διότι ἐπέβλεψε ἐπί σέ καί ἰδού, ὅτι ἡ ἀγάπη Του, ἡ ὁποία ἐκ κοιλίας μητρὸς καθοδηγεῖ τά βήματά Σου, Σέ καθιστᾷ ἀπό σήμερον Μητροπολίτη τῆς πάλαι ποτέ διαλαμφάσης ἀποστολικῆς ταύτης Μητροπόλεως καί καθίστασαι μέ τόν τρόπο αὐτό διάδοχος τοῦ μεγαλῶνυμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας Ἐπιφανίου.

Χαρά ἀνεκκλάλητη πλημμυρίζει τίς ψυχές καί τίς καρδίες ὄλων

τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου γιά τήν ἐγκαθίδρυσή Σου, καθώς καί τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Σου, διότι στό πρόσωπό Σου βρῆκε τόν καλό ποιμένα, τό δεξιό οἰακοστρόφο καί τό σθεναρό διεκδικητή τῶν ἐθνικῶν δικαίων καί δικαιωμάτων του.

Ἡ εὐρεῖα καί βαθύτατη μόρφωσή σου, ἡ ἐκκλησιαστική καί ἡ θύραθεν Παιδεία σου, πού κοσμοῦν τό πρόσωπό σου, ἐγγυῶνται μία ἀγλαόκαρπη ἀρχιερατική ποιμαντορία στόν πνευματικό τοῦτο ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας.

Ἡ ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἀπό τοῦ 12ου αἰῶνος στερεῖται ὀλοκληρωμένης Συνόδου αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, λόγω τῆς καταργήσεως ταύτης ὑπό τῶν Λατίνων κατακτητῶν. Οὕτω, ἐπί ὀκτώ ὀλοκλήρους αἰῶνας ἡ ἔνδοξη καί ἀποστολική αὐτή Μητρόπολη, τήν ὁποῖαν ἐκλείσει καί ἐλάμπρυνε ἡ μεγάλη θεολογική μορφή τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, ἔπαυσε νά ὑφίσταται, ὑποβιβασθεῖσα σέ ἀπλή Ἐπισκοπή. Καί ἔτσι, ἡ Ἀμμόχωστος, ἡ πλέον δυναμική καί ἀναπτυσσόμενη πόλη τῆς Κύπρου, δέν εἶχε τή δυνατότητα τῆς αὐτοτέλειας καί τῆς πνευματικῆς της διαποίμανσης, ὅπως συνέβαινε μέ ἄλλες ὑποδεέστερες πόλεις τῆς νήσου μας.

Γι' αὐτό, ὁ μεγάλοπνοος ἐκεῖνος πνευματικός καί ἐθνικός μας ἡγέτης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ὁ Γ', ἐπεδίωξε νά ἐπαναφέρει στήν κανονική τάξη τήν ἀρχαιότατη καί ἀποστολική ἐκεῖνη Μητρόπολη τῆς Κωνσταντίας μέ τήν ἀλλαγὴ καί βελτίωση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Δυστυχῶς, ὁ πρόωρος θάνατός του δέν τοῦ ἐπέτρεψε νά πραγματοποιήσει τούς εὐγενικούς καί ἐκκλησιαστικούς ἐκείνους πόθους καί ὀραματισμούς Του!

Αἰσθανόμεθα δέ εὐτυχεῖς, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καταξίωσε ἐμᾶς, τά παρόντα Συνοδικά Μέλη, νά λάβουμε τή μεγάλη καί ἱστορική ἀπόφαση νά πραγματοποιήσουμε τούς ὑψηλόφρονες στόχους τοῦ μεγάλου Ἐκεῖνου ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός. Διά τοῦτο προχωροῦμε μέ σταθερότητα καί μεθοδικότητα στήν ἐπιαναφορά τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας στήν ἀρχαία διοικητική της δομή καί διάρθρωση, ὅπως ἦταν πρὶν ἀπό τά καταπιεστικά μέτρα τῆς Φραγκοκρατίας. Καί σκοπεύουμε νά αὐξήσουμε τίς Μητροπόλεις καί Ἐπισκοπές

στό συνολικό ἀριθμό τῶν δεκατεσσάρων. Μέ τήν ἴδρυση νέων Μητροπόλεων στόχοι ἔχουμε ἀφ' ἑνός μὲν νά ὑπηρετήσουμε κατὰ τόν καλύτερον δυνατόν τρόπον τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀφ' ἑτέρου δέ νά ἀποφασίζουμε ἀπρόσκοπτα γιά τά ἐκάστοτε ἀναφύομενα θέματα πού ἀπασχολοῦν τήν Ἐκκλησία μας. Καί ἰδοὺ σήμερον, χάριτι Θεοῦ, ἡ πάλαι ποτέ διαλάμπασα Κωνσταντία ἐπανασυστήνεται σέ Μητρόπολη Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου καί ἀποκτᾶ τόν πρῶτον της Μητροπολίτη καί Προεστῶτα, τόν κατά πάντα ἄξιο καί ἀγαπητό ἀδελφό, κ. Βασίλειο.

Σεβασμιώτατε καί περιπόθητε ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ,

Μεγάλη καί ἱστορική εἶναι ἡ σημερινή ἡμέρα, τόσο γιά τήν Κυπριακή Ἐκκλησία ὅσο καί γιά τή δική Σου ἐκκλησιαστική διακονία καί σταδιοδρομία. Οἱ ἰδρυτές τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας Ἀπόστολοι Παῦλος καί Βαρνάβας, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι ἐκήρυξαν τό Θεῖο Λόγο στά ἱερά τοῦτα μέρη, καθώς καί ἡ μεγάλη θεολογική μορφή τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, ὁ ὁποῖος ἐλάμπρυνε, μέ τή θεολογική του μόρφωση καί ἀγωνιστικότητα, τό θρόνο τῆς Κωνσταντίας, συνευφραίνονται σήμερον καί συναγάλλονται γιά τά τελούμενα σιούς κῶρους αὐτούς, τούς ὁποίους καθύγιασαν μέ τήν παρουσία τους, τό λόγο τους καί τό ζῆλο τους νά ἐκχριστιανίσουν καί νά διαποιμάνουν.

Τούτων τῶν ἀγίων ἀνδρῶν διάδοχος καθίστασαι καί Σύ ἀπό σήμερον. Καί καλεῖσαι νά συνεχίσῃς τό ἔργο Ἐκεῖνων. Ἰδοὺ αἱ ἄρουραι τῆς Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου λευκαί εἰσι πρὸς θερισμόν. Καί ὁ μὲν θερισμός πολὺς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι. Ἀλλά μή πτοθεῖς καί μή λιποψυχήσεις, «ὅτι μετὰ Σοῦ Κύριος ὁ Θεός Σου εἰς πάντα οὗ ἔάν πορεύῃ» (Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ 1, 9). Γι' αὐτό «χάρει μετὰ θάρρους εἰς τόν προκείμενόν Σου ἀγῶνα».

Δύσκολος καί ἀνάντης, ἀνηφορικός καί ἀκανθώδης ὁ δρόμος πού ἀρχίζει ἀπό σήμερον. Τό ποίμνιο πού καλεῖσαι νά διαποιμάνεις, δυστυχῶς, δέν βρίσκεται στά ὄρια τῆς Μητροπολιτικῆς Σου περιφέρειας, ἀλλά εἶναι διασκορπισμένο καθ' ἅπασαν τήν νήσον μας. Γι' αὐτό καί καλεῖσαι, ὅπως ἡ ὄρνις ἐπισυνάγει τά νοσσία ἐαυτῆς, κατὰ παρόμοιο τρόπο ὀφείλεις καί Σύ νά τά περισυλλέγεις. Καί γιά νά ἐπιτύχεις αὐτό ἐπιβάλλεται νά ἐπισκέπτεσαι εὐκαίρως ἀκαίρως ὅλες τίς Μητροπολιτικές περιφέρειες, γιά νά ἐνθαρρύνεις,

νά παρηγορεῖς, νά παραμυθεῖς καί νά περικρατεῖς τό ποίμνιό Σου. «Δίδαξον ἐν λόγοις, παραδειγμάτισον ἐν ἔργοις. Ὡτα γάρ τυγχάνει ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα καί κενός ὁ λόγος ἐάν μή ἡ πράξις συμπαρῆ».

Πανιερώτατε Μητροπολίτα Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Βασίλειε,

Κατά τήν εὐσημον αὐτήν, γιά τήν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν, ἡμέραν, δέν θά ἦταν δυνατό νά μή μνησθῶ καί νά μή ἀναφερθῶ στά δεινά τῆς χαλεπαίνουσας καί χειμαζόμενης Πατρίδας μας καί στό ὕψιστο ἠθικό μας χρέος νά τήν ἐξαγάγουμε ἐκ τῆς ὀδύνης καί τοῦ ἐθνικοῦ της πόνου, στήν ἐθνική ἀναψυχή καί λύτρωση! Ἐγκαθίστασαι σήμερον Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ὅχι ὅμως ἐντός τῆς εὐκλεοῦς καί ἱστορικῆς πόλεως, ἀλλά πλησίον καί ἔξωθεν αὐτῆς. Οἱ βαρβαρικές ὀρδές τοῦ Ἀτίλα μᾶς ἀποστεροῦν ἀπό μιά τέτοια δικαιοματική καί ἱστορική χαρά.

Γι' αὐτό τό χρέος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καί ἰδιαίτερα Σοῦ, ὡς Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, εἶναι νά ἀγωνιστοῦμε σθεναρά νά ἀπελευθερώσουμε τόσο τήν κατεχόμενη Ἀμμόχωστο, ὅσο καί ὅλα τά σκλαβωμένα ἐδάφη μας, ἀπό τήν ἐπαίσχυντη τουρκική σκλαβιά! Εἶναι τοῦτο ἓνα βαρύτατο ἐθνικό καί θρησκευτικό χρέος, τό ὁποῖο οὐδέποτε πρέπει νά λησμονοῦμε, ἀλλά νά τό ἔχουμε πάντοτε στούς πρωταρχικούς μας στόχους, ἐπιδιώξεις καί ὀραματισμούς!

Καί νῦν χεῖρας ἰκέτιδας πρὸς τόν Θεόν ὑψοῦμε. Καί εὐχόμεθα καί παρακαλοῦμε, ὅπως χαρίζει στήν Ὑμετέρα φίλη Πανιερότητα ὑγείαν σταθεράν καί ἀκλόνητον καί ὅπως εὐλογεῖ τά θεοφιλῆ Σου ἔργα. Γι' αὐτό «ἐντεινε καί κατευοδοῦ» καί ἐπί ἔτη πλεῖστα ἀρχιεράτευε!

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶη μετὰ Σοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς Σου! Ἀμήν».

Μετά τόν Μακαριώτατον προσεφώνησαν τόν Μητροπολίτην Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου οἱ Δήμαρχοι Ἀμμοχώστου κ. Ἀλ. Γαλανός καί Παραλιμνίου κ. Ἀνδρ. Εὐαγγέλου.

Ἐπικολούθησεν ὁ ἐπόμενος λόγος τοῦ νέου Μητροπολίτου:

«Δοξολογίαν ἀναπέμψω πρὸς τόν ἐν Τριάδι Θεόν, προνοία καί

εὐδοκία τοῦ Ὁποίου ἀναδεικνύεται ἡ ἡμετέρα ἐλαχιστότης εἰς πρῶτον, μετά ἀπό αἰῶνας, Μητροπολίτην τῆς ἐπανασυσταθείσης Μητροπόλεως Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου. Ἀπορῶ δέ καί ἐξίσταμαι, διατί ἡ τοιαύτη χάρις καί εὐδοκία εἰς ἐμέ, τόν ἐλάχιστον τῶν δούλων τῆς τοῦ Θεοῦ δεσποτείας καί κυριότητος. Ὅπως δέ, πρὸ ἐνδεκαετίας ὄλης, κατά τήν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίαν μου, διέκρινα τήν καθοδηγητικήν παρουσίαν καί πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ καθ' ὅλην τήν πορείαν τῆς ζωῆς μου, τοιουτοτρόπως καί ἐνταῦθα, μόνον διά τῆς προνοίας καί συγκαταβάσεως τοῦ Θεοῦ μεθερμηνεύονται καί κατανοοῦνται ὅσα συμβαίνουν εἰς ἐμέ σήμερον.

Εἰς τό βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρεται, ὅτι, διά τῆς ἐπινεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ Ἀπόστολοι Βαρνάβας καί Παῦλος ἐπέμφθησαν ὑπό τῆς εἰς Ἀντιόχειαν ἐν προσευχῇ εὐρισκομένης Ἐκκλησίας, ἵνα κηρύξωσι τόν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνά τά ἔθνη, τόν λόγον τῆς σωτηρίας, τόν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖνοι δέ «ἐκεῖθεν... ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον, καί γενόμενοι ἐν Σαλαμίνι κατήγγελλον τόν λόγον τοῦ Θεοῦ» (Πρ. 13:4-5). Αὐτῆς τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως, ἦν ἐκλείσαν διά τοῦ κηρύγματός των οἱ Ἀπόστολοι Βαρνάβας, Παῦλος καί Μάρκος, ἦν καθηγίασε διά τοῦ αἵματος τοῦ μαρτυρίου του ὁ Ἰδρυτής καί Προστάτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Ἀπόστολος Βαρνάβας, ἦν ἐμεγάλυναν μεγάλα καί ἱστορικά μορφά Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, οἷος ὁ Πατήρ καί διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας ἱερός Ἐπιφάνιος, τοῦ ὁποίου τήν μνήμην ἐορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καλοῦμαι ὑπό τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ, ἵνα συνδέσω μετὰ τοῦ σήμερον καί τοῦ ἐφεξῆς τήν διακοπεῖσαν ἱστορικήν συνέχειαν καί ἵνα συνεχίσω τό ἔργον τοῦ εὐαγγελισμοῦ, ὃ οἱ Ἀπόστολοι ἤρξαντο καί οἱ διάδοχοι αὐτῶν ἠδραΐωσαν.

Ὅντως, δυσχεῖμεροι καιροί διά τήν Ἐκκλησίαν καί τήν Πατρίδα ἡμῶν Κύπρον ἐπέφερον δεινά καί δοκιμασίας, ἅτινα καί συνετάραξαν τήν ἐν λιμένι εὐδίῳ εὐρισκομένην τότε ὀλκάδα τοῦ Κυρίου καί τούς ἐν αὐτῇ πλεονίας πιστούς. Ἡ κατάληψις τῆς Νήσου ὑπό τῶν Σταυροφόρων καί ἡ προσπάθεια ἐκλαπινισμοῦ τῆς Ὁρθόδοξου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου εἶχον ὡς συνέπειαν τήν μείωσιν τῶν Ἐπισκοπῶν καί τήν διακοπήν τῆς ἱστορικῆς συνέχειας τοῦ βίου τῆς Μητροπόλεως Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, ὡς

καί ἄλλων Ἐπισκοπῶν καί Μητροπόλεων τό ἔτος 1222 μ.Χ. Ἡ ἀνασύστασις τῆς Μητροπόλεως ταύτης, καθώς καί τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν Μητροπόλεων καί Ἐπισκοπῶν τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, ἐκτός τοῦ ὅτι γίνεται ὑπό τῆς καθοδηγητικῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ, συνιστᾷ καί ἐνέργειαν ἐπαναφορᾶς τῆς κανονικῆς τάξεως καί ἱστορικῆς πράξεως, καί διά τόν λόγον τοῦτον, Μακαριώτατε, σήμερον ἐπιτελεῖτε ἔργον συνιστόν νέαν καί ἔνδοξον σελίδα τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἣν ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἔθεσεν ὑπό τήν ποιμαντικήν Ἑγμῶν εὐθύνην καί ἀποστολήν.

Διά τούς λόγους τούτους, ἀλλά καί ὡς κατ' ἐξοχήν ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ «ὀρθοτομοῦντος τόν λόγον τῆς ἀληθείας», βεβαιῶ, ὅτι θά ἀγωνισθῶ διά τήν διατήρησιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἣν ἀπεκάλυψε καί ἐδίδαξεν ὁ ἐνανθρωπήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀρχηγός καί κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, διετύπωσαν αἱ ἅγιοι Οἰκουμενικά καί Τοπικά Σύνοδοι καί διετράνωσαν οἱ Πατέρες τῆς ἀνά τήν Οἰκουμένην Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Θά ἐργασθῶ δέ πρὸς ἐμπέδωσιν αὐτῆς εἰς τούς πιστούς τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας, ἣν ἡ πρόνοια τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, πρεσβείαις τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου καί πάντων τῶν ἐν τῇ κατά τήν Κύπρον Ἐκκλησίᾳ διαλαμπάντων Ἁγίων, μοί ἐμπιστεύεται ἀπό τῆς ὥρας ταύτης. Ἐπιπροσθέτως, θά καταβάλω πᾶσαν δυνατήν ἀνθρωπίνως προσπάθειαν πρὸς διαφύλαξιν τῆς κανονικῆς τάξεως, ἐν τε τῇ διοικήσει καί τῇ λειτουργικῇ πράξει, διότι οὐκ ἔστιν ὁ Θεός Θεός ἀκαταστασίας, ἀλλά τάξεως καί ἁρμονίας.

Διά τοῦτο, ἐπιτραπήτω μοι, ὅπως στρέψω ἐξ ἀρχῆς καί ἐπ' ὀλίγον τόν λόγον πρὸς τόν κλῆρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί βεβαιώσω τούτους, ὅτι θά εἶμαι ἀδελφός μεταξύ ἀδελφῶν καί διάκονος μεταξύ διακόνων τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου. Θά ἀπαιτήσω, ἐν τούτοις, ἀδελφοί καί πατέρες, τήν καθ' ὅλα ἐν ἀγάπῃ πρὸς πάντας διακονίαν ἐντός τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, καί, κατά τόν τοῦ Κυρίου Ἀπόστολον, *«μηδεμίαν ἐν μηδενί διδόντες προσκοπήν, ἵνα μή μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντί συνιστῶντες ἑαυτούς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ... ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, ... ὡς πτωχοὶ πολυλοῦς δέ πλουτίζοντες, ὡς μηδέ ἔχοντες καί πάντα κατέχοντες»* (Β'

Κορ. 6:3-10). Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀποστέλλων τούς Μαθητάς αὐτοῦ πρὸς εὐαγγελισμόν τῶν ἀνθρώπων, παρήγγειλεν αὐτοῖς: *«Μὴ κτήσασθε χρυσόν μηδέ ἄργυρον μηδέ καλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μή πήραν εἰς ὁδόν μηδέ δύο χιτῶνας μηδέ ὑποδήματα μηδέ ράβδον ἄξιός γάρ ἐστιν ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ»* (Ματθ. 10:9-10). Ἐπιθυμία ἡμῶν καί προσπάθεια θά εἶναι ἡ πνευματική, ἡ κοινωνική καί ἡ οἰκονομική ἐξύψωσις τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ὥστε νά ὑπάρχουν αἱ κατάλληλοι συνθήκαι πρὸς ἀπρόσκοπτον ἐπιτέλεσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐνοριακοῦ ἔργου, ἐντός πάντοτε τῶν δυνατοτήτων τῆς νεοσυσταθείσης Μητροπόλεως. Ἄλλωστε, ὁμοῦ μεθ' ὑμῶν, σεβάσμιοι κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, θά ἐργασθῶμεν διά τήν διοικητικὴν ὀργάνωσιν αὐτῆς καί τήν προώθησιν τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς ἔργου εἰς τὰς Ἐνορίας καί Κοινότητες, εἰς ἃς εὐδοκίμως μέχρι τοῦδε διακονεῖτε.

Ἡ πολυτάραχος ἱστορία, ἥς ἀμυδράν ἀναφορὰν ἤδη ἐποιήσαμεν ἐν τοῖς προειρημένοις, ἀλλά καί αἱ παροῦσαι συνθήκαι, αἱ τε ἐκκλησιαστικά, ἐθνικά καί πολιτικοκοινωνικά, διαμορφώνουν καί τήν φύσιν καί τό περιεχόμενον τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης καί δραστηριότητος τῆς Ἐκκλησίας ἐντός τοῦ συγχρόνου κόσμου.

Ἐν πρώτοις, ἡ συνεχιζομένη κατοχὴ τμήματος τῆς Πατρίδος ἡμῶν καί αἱ ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης δημιουργούμεναι παντός εἴδους ἐπιπτώσεις ἐπιβάλλουν τήν συνεχῆ ἐπαγρύπνησιν καί τό ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐντός τῶν κατεχομένων ὀρίων τῆς Μητροπόλεως ἡμῶν, ὑπενθυμίζω, ὅτι εὐρίσκονται ἡ ἱστορικὴ καί τροφὸς ἡμῶν γεραρά Ἱερά Μονή τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί ὁ ἱερός Τάφος τοῦ Ἀποστόλου, ἅτινα, ὡς εὐφυῶς ἐλέχθη, ἀποτελοῦν τόν Χριστιανικόν πνεύμονα τῆς Κύπρου. Ἐκεῖ εὐρίσκεται, ὅμως, καί ὁ ἑλληνικὸς πνεύμων, ἡ ἀρχαία Σαλαμίς καί ἡ ἀρχαιοχριστιανικὴ Κωνσταντία. Ἐκεῖ, ἐν ἄλλοις λόγοις, συνυπάρχουν ἐν ἁρμονίᾳ, ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ἱστορικαὶ ἀπαρχαὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς Κύπρον, ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ Ἑλληνικὴ ταυτότης τῆς Κύπρου, μέ τὰς ἀρχαίας πόλεις τῆς Ἐγκώμης καί τῆς Σαλαμῖνος, ὡς καί τῆς βυζαντινῆς Κωνσταντίας. Ἐκεῖ στενάζει ὑπὸ κατοχὴν ἡ νύμφη πόλις τῆς Κύπρου Ἀμμόχωστος, ἡ μόνιμος ἔδρα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, καί καρτερεῖ νά ὑποδεχθῇ τούς νομίμους κατοίκους αὐτῆς διά νά συνεχίσῃ τήν ἱστορικὴν αὐτῆς δημιουργικὴν πορείαν, τήν ὁποῖ-

αν επιθυμοῦν νά ἀλλοιώσουν οἱ ἀλλόφυλοι εἰσβολεῖς. Ἐκεῖ τόσαι καί τόσαι ἐκκλησίαι, διατρέχουσαι τόν κίνδυνον τῆς καταστροφῆς καί τῆς ἐρημώσεως, παραμένουν ἀλειτούργητοι καί ἀναμένουν ἵνα δεχθῶσι τήν ἁγιαστικήν χάριν. Ἡ δῆωσις εἶναι φρικιαστική καί προκαλεῖ θλίψιν καί ὀργήν εἰς τόν πεπολιτισμένον κόσμον.

Δέν προτείνομεν πολιτικήν ἀνάμειξιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν ὑπό τῆς νομίμου Κυβερνήσεως καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν προβλήματος. Ἐν τούτοις, ἡ ἱστορική, ἡ διαχρονική καί ἡ συγχρονική εὐθύνη καί ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλει τήν παρακολούθησιν τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων, τήν διατύπωσιν, ἐνίοτε, τῶν ἀνησυχιῶν αὐτῆς διὰ τήν διαγραφομένην, ἢ μή διαγραφομένην, πορείαν τοῦ Ἐθνικοῦ θέματος. Ἐπιπροσθέτως, τονίζομεν τήν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καταβολήν συντονισμένων προσπαθειῶν καί ἐνεργειῶν, ἐντός τῶν ἰδικῶν τῆς πλαισίων δραστηριοτήτων, τῶν διεκκλησιαστικῶν καί διαχριστιανικῶν σχέσεων, διὰ τήν διάσωσιν τῶν μνημείων τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς θρησκευτικῆς ταυτότητος τοῦ λαοῦ ἡμῶν. Ἐάν δέ οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς σιωπήσωσιν, ἢ θελήσωσι νά ἐπιβάλωσι τήν σιωπήν, «οἱ λίθοι κεκράξονται».

Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν νομιμοποιεῖται νά ἀγωνισθῇ διὰ τήν διάσωσιν καί συντήρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν μνημείων τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἀποτελούντων σημαντικόν τμήμα τῆς πολιτιστικῆς καί θρησκευτικῆς κληρονομίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ· δικαιούται νά προβάλλῃ τήν ἀνάγκην ἐφαρμογῆς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἄνευ διακρίσεων εἰς ὀλόκληρον τήν ἐπικράτειαν τῆς Κύπρου· δικαιούται νά ἀπαιτῇ τήν ἐπιστροφὴν τῶν προσφύγων εἰς τὰς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας καί εἰς τὰς περιουσίας αὐτῶν· δικαιούται νά ἀπαιτῇ τήν ἀποχώρησιν τῶν κατοικικῶν στρατευμάτων καί τῶν ἐποίκων καί τήν ἐνοποίησην τῆς πατρίδος ἡμῶν· ἔχει, ὅμως, καί εὐαγγελικόν καθῆκον νά ἐργασθῇ διὰ τήν συμφιλίωσιν καί τήν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν ὅλων τῶν νομίμων κατοίκων τῆς Νήσου, πρὸς προαγωγὴν τῆς εἰρήνης, τοῦ δικαίου καί τῆς εὐημερίας.

Διὰ τόν καθορισμόν, ἐξ ἄλλου, τῆς ποιμαντικῆς καί κοινωνικῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐντός τοῦ συγχρόνου κόσμου εἶναι ἐπάναγκες νά ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν δύο ἐξωγενεῖς παράγοντες, οἵτι-

νες ἐπηρεάζουν τήν ζωὴν τῶν πιστῶν καί τήν πορείαν τῆς Πατρίδος ἡμῶν: πρῶτον, ἡ παγκοσμιοποίησις τῶν κοινωνιῶν καί, δεύτερον, ἡ ἔνταξις τῆς Κύπρου εἰς τήν Ἑνωμένην Εὐρώπην. Πιστεύομεν, -καί πρὸς αὐτήν τήν κατεύθυνσιν θά ἐργασθῶμεν μέ ὅλας μας τὰς δυνάμεις-, ὅτι τό ἔργον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐντός τοῦ συγχρόνου κόσμου, θά καταστῇ ἀποτελεσματικόν, αὐθεντικόν καί ὀλοκληρωμένον, δηλαδή εὐαγγελικόν καί θά ἀνταποκρίνηται πρὸς τήν ἀποστολήν αὐτῆς, ἣν ἀνέθεσεν αὐτῇ ὁ Κύριος, θά ἀποφύγῃ δέ τήν ἐσωστρέφειαν καί ἀποκλειστικὴν διάθεσιν ἔναντι τῶν ἄλλων, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία:

- Βιώνῃ καί κηρύττῃ τό περιεχόμενον τῆς πίστεως καί παραδόσεως αὐτῆς ἐντός τοῦ ἐκκοσμικευμένου συγχρόνου κόσμου. Ἀπώτερος στόχος καί σκοπός εἶναι ἡ περιφρούρησις τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τοῦ κάθε προσώπου, διὰ τό ὅποιον ὁ Χριστός προσέφερεν ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, διὰ νά ὀδηγήσῃ πάντας εἰς τήν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν, τὸν ἁγιασμόν καί τήν ἀπολύτρωσιν.
- Ἀσκή τό κοινωνικόν καί φιλανθρωπικόν αὐτῆς ἔργον διὰ τήν ἐνίσχυσιν τῶν ἀναξιοπαθούντων ἐλαχίστων ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου καί ἀδελφῶν ἡμῶν.
- Ἀναπτύσῃ διάλογον μετὰ τῆς κοινωνίας καί, κυρίως, μετὰ τῶν νέων, ὥστε νά διαφυλάξῃ αὐτούς ἐκ τῶν ἐλλοχευόντων ποικίλων κινδύνων καί προσφέρῃ, ἰδιαίτερος μάλιστα εἰς αὐτούς, τὰς ἀξίας τῆς πίστεως καί τῆς λειτουργικῆς παραδόσεως αὐτῆς.
- Συμβάλλῃ θετικῶς εἰς τὸν διάλογον μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, ὡς καί εἰς τὸν διάλογον μεταξύ θρησκείων καί πολιτισμῶν.
- Κυρίως καί πρωτίστως καλῆται νά συμβάλλῃ εἰς τήν προώθησιν τῶν Διορθοδόξων σχέσεων διὰ τήν πανορθόδοξον συνεργασίαν, ἐνότητα καί μαρτυρίαν κατὰ τήν τρίτην χιλιετίαν.
- Ἀναλάβῃ πρωτοβουλίαν πρὸς ἐνθάρρυνσιν καί προώθησιν τοῦ διαλόγου διὰ τήν ἀποκατάστασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης, καθὼς καί τῆς ὑπερβάσεως τοῦ φαινομένου τῆς βίας καί τῆς τρομοκρατίας, ἅτινα ταλαιπωροῦν τὰς σημερινὰς κοινωνίας.

- Ἰδιαζόντως δέ, ἐντός τῆς παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας καί ἐντός τῶν πλαισίων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καλεῖται ὅπως ἐργασθῆ διὰ τήν προώθησιν τῶν ἀξιών τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ πολιτισμοῦ καί τοῦ ἔθνους. Καί τοῦτο πρὸς διατήρησιν τῆς ταυτότητος τοῦ λαοῦ μας καί πρὸς ἐθνικὴν ἐπιβίωσιν αὐτοῦ.

Ταῦτα πάντα θά ἀποτελέσωσι τήν βάσιν καί τούς ὁδοδείκτας τῆς πνευματικῆς καί εὐαγγελικῆς ἡμῶν διακονίας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου.

Κατά τήν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἐπιτραπήτω μοι ὅπως, μετά τήν πρὸς τόν ἐν Τριάδι Θεόν δοξολογίαν καί εὐχαριστίαν διὰ τήν δωψίλειαν τῆς Αὐτοῦ χάριτος πρὸς ἐμέ, καθκόντως νά ἐκφράσω τās εὐγνώμονας καί ὀλοθέρμους εὐχαριστίας μου πρὸς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, διὰ τήν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς τό πρόσωπόν μου ἐμπιστοσύνην, ἀλλά καί πρὸς τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, τὰ Μέλη τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, διὰ τε τήν ψῆφον αὐτῶν καί τήν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὴν ἀγάπην πρὸς τήν ἐλαχιστότητά μου, ἐμπιστευόμενοι εἰς ἐμέ τήν ὀργάνωσιν καί τήν διαποίμανσιν τῆς ἄρτι ἀνασταθείσης ταύτης Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Βεβαίῳ Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, ὅτι, ὅση μοι δύναμις, θά ἐργασθῶ, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰ κελύσματα τῆς Ἐκκλησίας ἐντός τοῦ συγχρόνου κόσμου καί ἐντός τῶν συνθηκῶν τῆς ἡμικατεχομένης Πατρίδος ἡμῶν καί τῆς Μητροπόλεως ταύτης.

Εὐχαριστῶ Ὑμᾶς, κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, διὰ τήν παρουσίαν Ὑμῶν εἰς τό σημαντικόν διὰ τήν Ἐκκλησίαν καί τήν Πατρίδα ἡμῶν γεγονός τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ πρώτου, ἔπειτα ἀπό αἰῶνας, Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου. Ἡ παρουσία Ὑμῶν ἀποτελεῖ βεβαίωσιν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος καί τῆς στενοτάτης συνεργασίας Ἐκκλησίας καί Πολιτείας διὰ τό καλόν τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Εὐχαριστῶ τούς Ἀρχηγούς καί Ἐκπροσώπους τῶν πολιτικῶν Κομμάτων, καθὼς καί ἅπαντας τούς ἐκλελεγμένους ἐκπροσώπους τοῦ λαοῦ - Δημάρχους, Βουλευτάς, πολιτειακούς, πολιτικούς καί κοινοτικούς παράγοντας-, τόν Ἐπαρχον Ἀμμοχώστου καί τούς ἐκπροσώπους τῆς Στρατιωτικῆς καί Ἀστυνομικῆς Ἡγεσίας, διὰ τήν τιμητικὴν δι' ἡμᾶς παρουσίαν των.

Εὐχαριστῶ τούς Πανοσιολογιωτάτους Καθηγούμενους, τούς

Βαθμούχους κληρικούς καί λαϊκούς, τούς εἰδικούς καί γενικούς ἀντιπροσώπους, οἱ ὅποιοι, μέ περισσόν ζῆλον, εἰργάσθησαν καί προσέφερον τήν ψῆφον αὐτῶν διὰ τήν ἐκλογὴν μου εἰς τόν Μητροπολιτικόν Θρόνον τῆς Μητροπόλεως ταύτης.

Εὐχαριστῶ πάντας τούς κληρικούς τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφέρειας, μετά τῶν ὁποίων εἶχον ἀγαστὴν συνεργασίαν, διὰ τήν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τούς προλαβόντας δυσκόλους καιρούς. Εὐχαριστῶ, βεβαίως, καί ὅλους τούς συνεργάτας μου καί τό προσωπικόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, μετά τῶν ὁποίων συνηγωνίσθη, ὡς ἀδελφός μετά ἀδελφοῦ, κατὰ τήν δεκαπενταετῆ καί πλέον διακονίαν μου εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν, καί διὰ τήν στήριξίν των εἰς τό ἐκεῖ ἐπιτελούμενον πολυποίκιλον ἔργον. Εὐχαριστῶ τόν Θεόν διὰ τήν παρουσίαν τῆς μητρός μου εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Ἐγκαθιδρύσεως, καί εὐχομαι διὰ τήν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου πατρός μου. Εὐχαριστῶ δέ, προσέτι, πάντας τούς συγγενεῖς, ὡς καί τούς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προσελθόντας, φίλους, διδασκάλους καί συνεργάτας, ὡς καί πάντας τούς ἐκδηλώσαντας τὰ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τό πρόσωπόν μου.

Ἰδιαίτερας εὐγνώμονας εὐχαριστίας ὀφείλω πρὸς τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, διὰ τās εὐχάς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καί ἐγκαθιδρύσει μου καί διὰ τόν ὀρισμὸν ἐπισήμου Ἐκπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αὐστρίας κ. Μιχαήλ, ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, ἵνα παραστῆ καί μεταφέρῃ τό σεπτόν αὐτοῦ μήνυμα κατὰ τήν ἡμέραν αὐτὴν τῆς ἀναλήψεως τῶν καθκόντων μου ὡς Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου. Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, τόν ἕτερον ἀδελφόν Ἀρχιερέα ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τόν Μητροπολίτην Σασίμων κ. Γεννάδιον, ὅστις, ἐξ ἀδελφικῶν αἰσθημάτων κινούμενος, ἤλθε διὰ νά συμμετάσχη εἰς τήν χαρὰν ταύτην. Παρακαλῶ, σεβάσμιοι Ἀρχιερεῖς, μεταφέρατε τās εὐχαριστίας μου πρὸς τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην καί τήν υἱικὴν παράκλησίν μου, ὅπως εὐχῆται διὰ τήν ἐλαχιστότητά μου πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, ὃ ἡ Ἐκκλησία μοί ἀναθέτει ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης.

Εὐχαριστῶ, καθκόντως, καί τούς Προκαθημένους τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, Ρουμανίας, Γεωργίας, Ἑλλάδος καί Ἑσθονίας, οἵτινες, ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐκ-

λογῆς μου ὡς Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, μοί ἐξέφρασαν τὴν χαρὰν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῶν, προσέτρεξαν δὲ ἵνα ὀρίσωσιν Ἐκπροσώπους, διὰ νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσίν μου. Καὶ αὐτῶν ἐξαιτοῦμαι τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας δι' ἐνίσχυσίν μου εἰς τὸ ποιμαντικόν μου ἔργον, εὐχαριστῶν ἅμα καὶ τοὺς παρόντας Ἐκπροσώπους αὐτῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὸ χαροποιόν τοῦτο γεγονός.

Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, τοὺς Ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν Δογμάτων, τοὺς παρόντας εἰς τὴν παροῦσαν χαρὰν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ὁλοθύμως εὐχαριστῶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, τὸν Δήμαρχον, καὶ πάντας τοὺς δημότας Παραλιμνίου, τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου διὰ τὴν ἔνθερμον παλλαϊκὴν ὑποδοχὴν, ἣν μοί ἐπεφύλαξαν, καὶ τὴν ὑλικὴν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν καθ' οἶονδῆποτε ἄλλον τρόπον στήριξιν τῆς προσωρινῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἔδρας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἕως ὅτου, τοῦ Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἐγκαθιδρύσωμεν ταύτην εἰς τὴν ἐλευθέραν πόλιν τῆς Ἀμμοχώστου. Δι' αὐτὸ χαιρετίζομεν καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ κ. Δημάρχου Ἀμμοχώστου, τὸν ὁποῖον καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Ὅπως ἰδιαίτερος, εὐχαριστῶ ἐσᾶς, ἠγαπημένε λαέ τοῦ Θεοῦ, τὸ πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, οἵτινες ἀθρόως προσήλθετε σήμερον, διὰ νὰ διαδηλώσετε τὴν ἱκανοποίησίν σας διὰ τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς Μητροπόλεώς σας, ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραστῶσιν, τοὺς μακρὰν καὶ τοὺς ἐγγύς, ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἐξηναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς οἰκίας καὶ τὰς κοινότητας αὐτῶν, προσφυγοποιοῦμενοι ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμῶν Πατρίδος. Εὐχαριστῶ ὅλους ὑμᾶς διὰ τὰς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ πρόσωπόν μου καὶ ὑπόσχομαι νὰ ἐργασθῶ, ὅση μοι δύναμις, διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνύψωσιν καὶ καρποφορίαν τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, ὅπου καὶ ἂν τοῦτο εὐρίσκεται ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, καταβάλλοντες πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διατηρήσεως τῆς συνοχῆς αὐτοῦ περὶ τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν, συμβάλλοντες συγχρόνως καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα δικαιοσύνης τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Πρὸς τοῦτο, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως ἀναπέμψωμεν δέησιν

πρὸς τὸν Δομήτορα παντός ἀγαθοῦ, τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, φιλόνηρωπε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἐκκλησίαν καὶ ὠδήγησας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀναψυχὴν τῆς ἡμέρας ταύτης. Χάρισαι ἡμῖν τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου καὶ παντοδυνάμου Σου Πνεύματος, πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ θείου θελήματός Σου. Τὴν Ἐκκλησίαν Σου στερέωσον. Τοὺς διακόνους τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ Σου καὶ τῆς Ἐκκλησίας Σου ἐνίσχυσον, πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς σωτηρίας. Τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν κατεύθυνον καὶ κορήγει αὐτοῖς τὸν ἄνωθεν φωτισμὸν πρὸς διακονίαν τοῦ λαοῦ Σου. Τὸν πιστὸν λαὸν Σου ὠδήγει πρὸς νομάς σωτηρίας, τὴν δὲ Πατρίδα ἡμῶν ἐλευθέρωσον καὶ ἀπάλλαξον ἐκ τῆς πικροτάτης δουλείας. Τοὺς αἰχμαλώτους ρῦσαι, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἁγίᾳ Σου Ἐκκλησίᾳ, τοὺς πρόσφυγας ἐπανάγαγε εἰς τὰς πατρογονικὰς αὐτῶν ἐστίας. Βοήθησον ἡμῖν, Κύριε, παντεπίσκοπε, ὅπως ἐπαναγιάσωμεν καὶ ἐπαναλειουργήσωμεν τὰ βεβηλούμενα σήμερον ἅγια θυσιαστήριά Σου. Τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου στερέωσον καὶ καλῶς διαφύλαξον, πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου καὶ μεγάλου μάρτυρος Ἀποστόλου Βαρνάβα, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Σπυρίδωνος καὶ Ἐπιφανίου καὶ πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμψάντων Ἁγίων. Ἀμήν!»

Μετά τὸν Πολυχρονισμόν τοῦ Μητροπολίτου Κωνσταντίας καὶ Προέδρου Ἀμμοχώστου Βασιλείου, οὗτος ἐδέχθη τὰς συγχαρητηρίου εὐχὰς τῶν παρισταμένων.

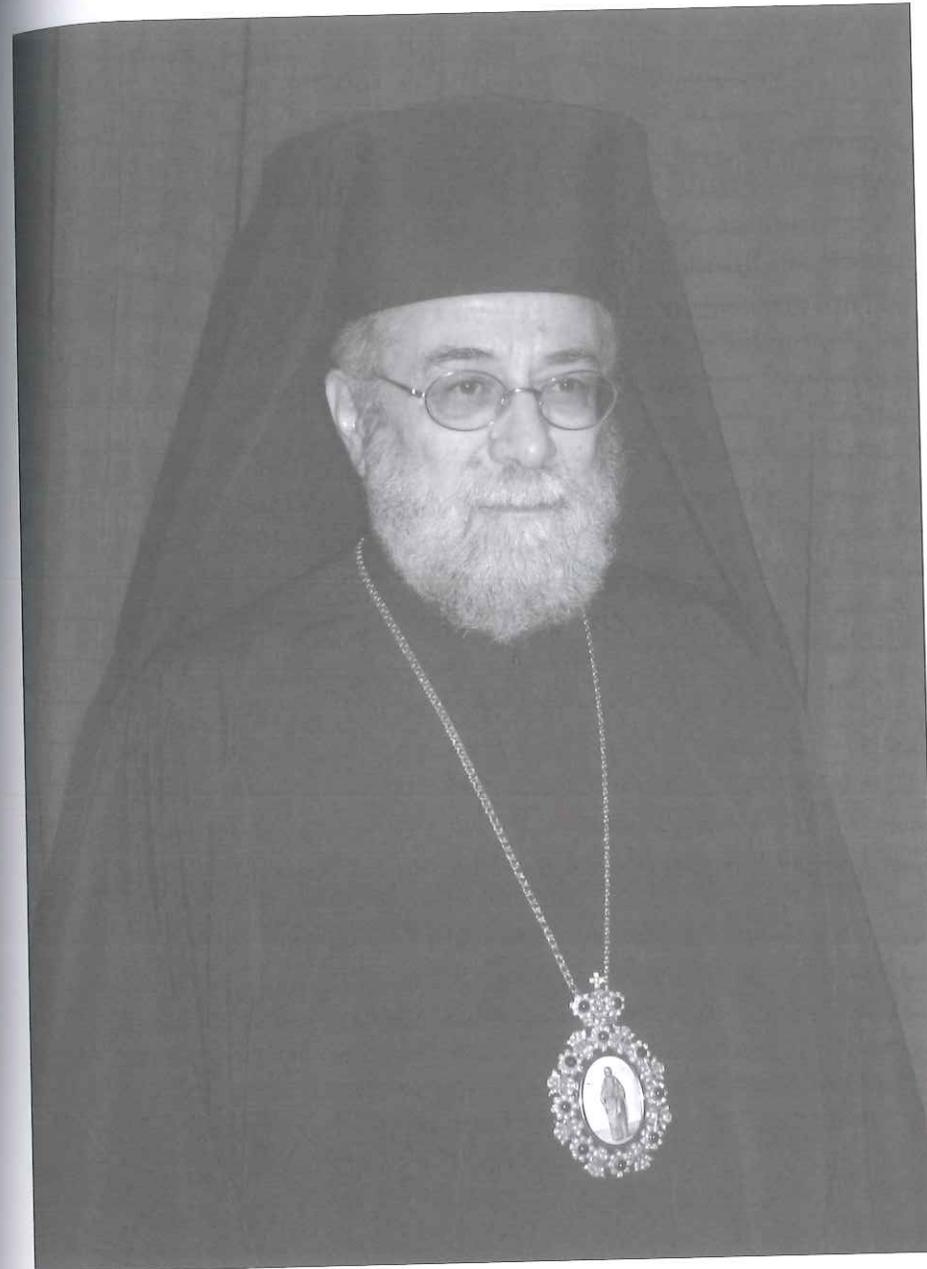
Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Caro Bay» Πρωταρᾷ γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν πάντες οἱ εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Μητροπολίτου αὐτῆς παραστάντες ἐπίσημοι.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ Α.Σ. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας κ. Βασίλειος ἐγεννήθη εἰς τό χωρίον Μάνδρες τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου τήν 1ην Μαρτίου 1948. Ἀποφοιτήσας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐνετάχθη εἰς τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀποστόλου Βαρνάβα (1960), ὅπου παρέμεινε μέχρι τήν τουρκικήν εἰβολήν τοῦ 1974. Ἐφοίτησεν εἰς τόν τριετῆ κύκλον σπουδῶν τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας» (1967 - 1970) καί εἰς τήν συνέχειαν ὠλοκλήρωσε τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς εἰς τό Α΄ Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀμμοχώστου (1970 - 1974). Τὰς θεολογικάς του σπουδὰς ἐπραγματοποίησεν εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὰ ἔτη 1974 - 1978.

Τό 1978 μετέβη διά μεταπτυχιακάς σπουδὰς εἰς τό Πανεπιστήμιον τοῦ Φριβούργου Ἑλβετίας. Παρηκολούθησε διετῆ κύκλον μαθημάτων Κοινωνιολογίας εἰς τό Τμῆμα «Δικαίου καί Οἰκονομικῶν καί Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν», καθὼς καί Θεολογικά μαθήματα εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου. Παράλληλως ὠλοκλήρωσε μελέτην Διδακτορικῆς Διατριβῆς μέ θέμα: «Ὀντολογικὴ διάκρισις οὐσίας καί ἐνεργείας καί γνώσεως τοῦ Θεοῦ κατὰ τόν Ἅγιον Μάξιμον τόν Ὁμολογητὴν», εἰς τήν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἐχειροτονήθη Διάκονος τῆς Μονῆς Ἀποστόλου Βαρνάβα τό ἔτος 1970. Κατὰ τήν διάρκειαν τῶν σπουδῶν του εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν ὑπηρέτησεν ὡς Διάκονος τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀκαδημίας (1974-1975) καί τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν (1976 - 1978). Ἐξ ἄλλου, κατὰ τό πρῶτον διάστημα τῶν μεταπτυχιακῶν του σπουδῶν εἰς Ἑλβετίαν (1978 - 1981), ὑπηρέτησεν ὡς Διάκονος τοῦ Ὁρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Γενεύην. Τό 1981 ἐχειροτονήθη εἰς τήν Κύπρον Πρεσβύτερος, λαβὼν συγχρόνως τό ὄφικκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Τό 1981 ἀνέλαβεν ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐνορίας Γενεύης. Ἀπό τό 1982 μέχρι τό 1991 ὑπηρέτησεν ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητρο-

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ**

πόλεως Ἑλβετίας.

Τό 1991 ἀνέλαβε τήν διεύθυνσιν τοῦ Γραφείου Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου καί ἐτοποθετήθη προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Φανερωμένης Λευκωσίας.

Τήν 7ην Φεβρουαρίου 1996 ἐξελέγη ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Χωρεπίσκοπος Τριμυθοῦντος καί τήν 28ην Ἀπριλίου 1996 ἐχειροτονήθη εἰς Ἐπίσκοπον.

Τήν 11ην Μαΐου 2007 ἐξελέγη ὑπό τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης ἐκλογικῆς συνελεύσεως Μητροπολίτης Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου καί τήν ἐπομένην ἐγκαθιδρύθη εἰς τήν προσωρινήν ἔδραν αὐτοῦ.

Εἶναι μέλος τῆς Κεντρικῆς καί Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καί Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς «Πίστις καί Τάξις». Ἐκπροσωπεῖ δέ τήν Ἐκκλησίαν Κύπρου εἰς τούς διμερεῖς Θεολογικούς Διαλόγους Ὁρθοδόξου - Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καί Ὁρθοδόξου - Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

ἽΟνομαστική ἑορτή: 1 Ἰανουαρίου.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

5

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

Ἡ ἐπ' ἀναδείξει Μητροπολίτου Κύκκου καί Τηλλυρίας Ἐκλογική Συνέλευσις συνῆλθε τήν 11ην π.μ. ὥραν τῆς Παρασκευῆς, 11ης Μαΐου 2007, ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὑπό τήν προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Μητροπολίται Πάφου, Κιτίου, Κυρηνείας, Λεμεσοῦ, Μόρφου καί Κωνσταντίας καί ὁ Ἐπίσκοπος Κύκκου ἔλαβον θέσεις ἐν τῷ βᾶθει τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ, ἀπέναντι δ' αὐτῶν ἐκάθησαν οἱ Ἡγούμενοι, οἱ βαθμοῦχοι κληρικοί καί οἱ αἵρετοί γενικοί ἀντιπρόσωποι, κληρικοί καί λαϊκοί.

Ἐπί τραπέζης, κειμένης πρό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Ἀρχιερέων, ἦσαν προτεθειμένα τό ἱερόν Εὐαγγέλιον καί ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί πρὸς τό ἀριστερόν αὐτῆς ἄκρον εὐρίσκετο ἡ κάλπη τῆς ψηφοφορίας. Παρά τήν αὐτήν δέ τράπεζαν ὑπῆρχε μικρότερα τράπεζα, περίξ τῆς ὁποίας ἐκάθησαν οἱ γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως: ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Μάριος Δημητρίου καί οἱ κ.κ. Ἀνδρέας Μιτσίδης καί Ἰωάννης Χαριλάου.

Συμφώνως πρὸς τό πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ἀνεγνώσθη ἐν ἀρχῇ ὁ Κατάλογος τῶν μελῶν αὐτῆς: Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος, Μητροπολίτης Πάφου